

ACC. N:R **M. 10241: 1-56.**

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Halland Upptecknat av: Mai Fossenius
Härad: Himle Adress: Herrestadsgat.12 h, Malmö
XXXX Socken: Varbergs stad Berättat av: Emma Svensson
Uppteckningsår: 1945 Född år 1862 i Varberg

Badlivet.	s. 1.
Torget.	s. 2-3, 10-11.
Platsarna, - en stadsdel.	s. 4-5.
Östra tullhuset.	s. 6-7.
Tilltal.	s. 8.
Brännvin och superi.	s. 9.
Bröllop, - "bonden på golvet".	s. 12.
"Samla kockabränne" vid bröllop.	s. 13.
De första fiskebåtarna.	s. 14.
Själv mord.	s. 15.
Blindtarmsinflammation.	s. 16.
Marknad.	s. 17-18.
Se på lik.	s. 19.
Karlsdagen.	s. 20.

Varbergs

"

Karl XV.	s. 21.
Oskar II.	s. 21-22.
Resa till Borås.	s. 23-24.
Fröken Sjöbecks pension.	s. 25-27.
Fångarna på fästningen.	s. 28-32.
Övervakare.	s. 32.
Doktor Strömkvist.	s. 33.
Branden 1863.	s. 34-35.
Elddon.	s. 36.
Ystagille.	s. 37.
"Bahyttesa",-gammal gumma i Varberg.	s. 38.
Reträtten.	s. 38.
Mördaren Duva.	s. 39-40.
Mårtensdagen.	s. 41.
Advent.	s. 41.
Lucia.	s. 42.
Julafton.	s. 43-44.
Julgran.	s. 45.
Tjugondag Knut.	s. 46.

Julknuten.	s. 46-47.
Kyndelsmässan.	s. 48.
Fastlagsmåndag.	s. 49.
Vårfrudagen.	s. 50.
Påsk.	s. 51.
Kristi himmelfärdsdag.	s. 51.
Pingst.	s. 52.
1:a maj.	s. 53.
Majsjungning.	s. 54.
Midsommar.	s. 55-56.

Bedlivet.

I min barndom bestod de inte heller
utan bara vambad. Det gamla varm-
badhuset vid hamnen var litet och då-
ligt, men ändå kom det många fina
badgäster hit från hela landet och
stunda sommaren över. De hade ofta
egna huskar och skippade med sig. Vi
barn brukade säga: "Du börjar det riktigt
för nu är Bonnier (eller Linclins eller någon
av de där fins sluknötarna) borta."

Societets huset låg då vid byrkan och där
brukade de dansa. Där var då alltid
illuminerat.

Torget.

Bönderna satt på torget med sina häspan-
nar och sålde skummjolk. Bönderna hade
de inbrudet i tyglappar. På den tiden
satt fiskgummarna också på torget med
sina nurr. Fiskarna hade bara små
snipor och inte så stora förmåna båtar
som de har nu. Gummarna bar fisken
i en korg på ryggen den var än en hel
mil längre vägen från Trälövs fiskläge.
Sedan bar de mat tillbaka i korgarna.
Jag kan fortfarande se dem för mig där
de kom i långa rader med sina korgar
på ryggen och alla hade de en stumpe
att sticka på.

Var det någon som hade småben komma
så löstes matfrågan med en "pust", "d.v.s.
en godmacks cl. dyl. som innehåller smörgåsar

ACC. NR M. 10241:3.

mat och denna "sitt" fick barnet att säga
på.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Platsarna.

Den första som byggde på Platsarna var
Palms Anna. Hon kallades så för att hon i
sin ungdom tjänade hos löjtnant Palm.
Hon var mycket smal och hade skrapet
ihop den hel del, och omutföring ale-
las förskräckligt var hon. Hon fick ett
barn, en flicka, som tidigt reste till
Amerika. Denna flicka, Alfrida, hade
hon, som för något år sedan, ja kanske
det är en ~~lång~~ ^{lång} år sen, tillbaka hit
och satte upp affär men hon sår och
levde om så att hon fick vara betald.
Sedan gifte hon sig därute. Hon fick det
mycket smått och blev lite konstig.
Skollärare Selasson var för en del år
sedan över i Amerika och blev hjälpsam
så på henne. Sedan skrev han om hen-

ACC. N.R. M. 10241:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

na i en guldring. Från fem år se-
dan dog Alfida. Hon blev bränd och
askan kom till till Varberg. Hon blev
begruvad på kyrkogården.

Nijölka-Beata, fru Lindbloms mor, (se
anteckn. efter gästboken Hj. Lindblom) var
den första som satte upp affär på Plat-
sarna och hon var länge den enda
affärsinnehavaren. Hon hade nijölka-
affär, men också specieser av alla
sorter. Hennes affär låg där Lindblom
(dotters) affär nu ligger.

Östra fullhuset.

Detta huset som jag bor i heter "Östra Fullhuset". Det är ritat och byggt av samma man, en stockholmare, som har byggt "Rådshuset". Vad han hette har jag glömt nu, men hans son var här för många år sedan och hittade sig omkring i huset. Han gick in i kammaren och sa till sin: "Pappa, i detta lilla rummet är jag född."

I min barndom bodde här tre gamla fräknar som kallades för "jompfräknar i fullen". Sedan köpte bokhållaren Axelquist huset. När jag var barn fungerade huset som fullhus och jag har alltid varit de gamla fullgrundarna på vinden. Lågen hus fanns därför tiden och här runt om utan här fanns barn

ACC. N:R M. 10241:7.

lyckan, det närmaste kallades för Prost-
lyckan för att prostens bor betydligt där.
Numera heter hela stadsdelen Prost-
lyckan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blindtarminflammation

Den sjukdomen hade man aldrig hört talas om här i staden förrän överläkaren Pelterson opererade en fiskens hulle, som hade rökan här. Det var en riktig övriggghet, alla skulle tala om det.

Hemma hos oss hade vi den gubben som brukade tröskas. Den fick ibland mycket plåga och lönge och skrock. De var la blindtarmen han hade. Han ringen bände till sjukdomen då och ingen bytte sig om honom.

Marknad.

7 november hölls marknad tre dagar.
Först på mäktarskeftan gjorde de hela
bygget som en stor mat och bords.

7 Den såldes allt möjligt, där kom gum-
mar från Kungälv med pepparkakor, där
besto de granna karameller, tyg, träsaker

m.m.m. Men inga mjölk eller ägg eller
något sådant fanns där. 7 Stillet besto
de sannolikt i en av dyckornas samfund
ihop "kommunaler" kallade de dem.

Där fanns rackabinett, den fick titta i
omåmunda glas och se alla möjliga so-
ders saker. Och så var det såna, som
gjorde konstver eller annars var mät-
värda på något sätt. De sto på en
balkong och så ropade de ut: "Världens
slukaste man" eller något sådant. Allt

ACC. N:R M. 10241:18.

Jannes i oliven tält. Kamseller? Nej,
de fanns inte i min brudom, nästan
di kom senare, då jag blev gift eller
när jag då. "Kommianterna" var inte
någon första klass artister, de jag ha-
ken vi hyrde de var riktigt i alla fall.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Se på lik.

Det lägligaste var att när någon var död,
skulle alla både kända och okända gå
och "se på liket". De var då barn som
most spåning omkring och besiktade
liket. Där låg aldrig något över liket
ansikte, någon vänduk eller något på annat.
De gick då där me och tittade, men
jag gick ju me barnen. Hade de
då blott ett likrummet kunde det ju
var en söndagstid. Vid kistan
brann alltid ljus.

Karlstagen.

För, när det var många officerare på fästningen, firades Karlstagen. Det var på Karl XV:s tid. I Societetshuset, en nu rivet träbyggnad, och i Balesk Brunns-huset, som låg på hörnen i Societetsparken mitt emot kyrkan, var alltid fest på Karlstagen. En jag var med på de där balerna. Ja, de var jag inte, det var bara grädden som var där. Vi andra sto så här på verandan och titta på de eleganta damerna. Där jag var barn var det till balblänningar särskilt modernt med knuten skotska skärp på vita blänningar.

Karl XV.

När kung Karl XV hit. Järnväg fanns
här ju ingen då, utan de var nere vid
hamnen och mötte honom och sedan åk-
te han till Perssons trädgård där han
skulle äta. Längs hela Storgatan låg
det människor i fönstren och kastade
ner blommor åt honom. Jag minns än-
nu hur mörkt och mörkt han var.
När kungen (Karl IV) dog fick jag ett
svårt folkläge av manna för att söja
honor. Likaså när drottningen dog.

Oskar II.

Kung Oskar kom hit till Varberg i efter-
år och stannade veckovis ibland. Han
bodde alltid på sin bit "Drott", men

ACC. N:R M. 10241:22.

var ibland mer på "Societeten" och dans-
de. Han var mycket stilig i sin vita
saglarbostym, men på nätter som Karl
XV var han inte.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Resa till Borås.

Jag ska säga att jag fick den första bussen
som rest till mellan Varberg och Borås.
Det var nämligen så att när jag var 17
år hade de just färd den bussen färdig.
På sommaren hade mamma och pappa bjudit
fina badgäster från Borås, Lundskanten
Tidblad med familj. Och så till pingst
bjöd Tidbladets mig till Borås. Eftersom
bussen just var färdig, skulle alla
alltså resa tillbaka och så fick jag
följa med till Borås alldeles gratis.
Vi reste i vanliga lastbagnar och jag
minns att jag satt på en åggborg.
Från Varberg reste vi vid ett tillfälle och
så var vi framme i Borås vid nio tiden
på kvällen. Denne min första och lite
obekrämda järnvägsresa var därför mig

en hel upplevelse. Raktarna som annars
var kända som riktigt råbarkade pölar,
hade fått besked om att inte röra sig
på annat sätt freds mig och det gjorde
de inte heller. De åt och drack förstis
och sjöng. Jag var ju lite rädd för dem
i början, naturligtvis.

I Boris stannade jag i tre månader
och reste hem just då banan invigdes,
men denna gång i finska stadsbussen.
Vad jag gjorde de tre månaderna i Boris?
Jas, första dagarna bara grät jag och läng-
tade hem till mamma och pojkar, men
sedan fann jag mig mer tillrätta.
Jag hjälpte för och fruknarna Tidblad
med stannad av alla de slag, så var vi
lite och prounerade, vi var borta på
kalas och hade bjudningar själva.

Fröken Ljebäcks pension.

När minn jag var nju år hade minna
lärt mig läsa så det kunde jag när jag
började skolan. Först började jag i van-
lig småskola hos lärare Ljebäck som
också kallades Krycke-Per för han gick
med sin krycke. Men här gick jag
bara en dag för den skolan var det inte
mycket med och så bytte minna och
pappa att jag gillade bättre gå i en fi-
nare skola eftersom jag var på ett be-
net och de hade råd att betala min
i en skola. Lågt läroverk fanns inte
då i Varberg. För flickor, utan bara s. k.
pensioner som förestods av äldre fröken
sådana fanns flera skolor och jag
gick börja i fröken Ljebäcks pension.
Fröken Ljebäck var föreståndare

ACC. NR M. 10241:27.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

hantverkarbarn och sådana. Samtidigt med
mig gick där befälhavaren på fästningen
Svea Lottan.

Idemare blev fröken Ljebäck slöjdlära-
rinnor i Varbergs folkskola.

Fångarna på Fästningen.

Min pappa var konstapel på Fästningen och hade hand om den inre bevakningen, borggården och cellerna. Det födrades goda rekommendationer för att bli konstapel och pappa hade också varit husk hos godsägare Busch i tio år med de allra bästa vittnesord. På pappas tid hette kommandanten Granbom och då han skulle ut och åker blev det några fina gäster skulle alltid pappa köra.

Fångarna pysslades med lite av varje, de var skräddare, skomakare, snickare o. dyl. Någon av dem arbetade ute i skogen och de bevakades av indelta soldater. Det är många fina saker, som dessa handverkare på Fästningen har gjort. Den hel del Warbørgsfamiljen har

fortfarande kvar chiffernycklar, gungstolar, bråk,
små prydnads saker o. dyl. På somrarna
både fångarna till tillt utöfva fästningen
och där sålde de små broscher ^{och} sålde
till badgäster. Ibland bodde min
pappa en hel vecka i ströck på fäst-
ningen och då fick jag gå dit med
mat. En gång minns jag att jag stod i
porten med mitt matpaket då en fånge
kom fram till mig och sa: "Ar det hemmans
lilla förs, det här. Hon ska få ett
syskin av mig." Han då tog pappan
och knuffade in fången med all
kraft och något syskin fick jag inte.
En annan fånge rynde, sköt de från
fästningen. Trogel brukade inte ryms-
lingarna komma så vänt långt in i
de fästets. Varje morgon och afton

visiterades fångarna så att de inte hade
något obelämnat med sig.

På fängelsens tid hette fängelsprästern
pastor Pettersson. Någon gång i månaden
fick Varbergs tjänstpigan gå upp och dan-
sa på fästningen med fångarna. De bruk-
ade dansa i den salen som användes som
kyrksal.

Fångarnas kyrkogård var nedan för plat-
sarna. Då järnvägen lades där, grävdes
där upp en hel del ben.

De flesta fångarna var från Stockholm,
men där fanns även påtänd från andra
delar av landet, t. o. m. tyskar.

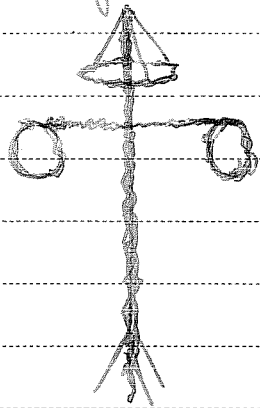
Bland fångarna kommer jag särskilt ihåg
grov Cronhielm. Det var en lång vacker
ungling och han hade i ett passion-
ellt släktstämning sin färd som han pekade

Lejsungning.

Lejsungning har ej förekommit i Varberg, men däremot på landet runt om. När jag var fjorton år var jag och bror på hos mina kusiner i Träskes och där bar man mus i by. Det var bara unga karlar som var med. De gick runt från gård till gård och kiggade. Och så sjöng de. Vad de sjöng minns jag inte för jag var bara med på gång, men man började med "God afton" om 7 hemma är."

Lidsommar.

Lidsommarafton hade de alltid ut-
flykter. Som flickan fick jag inte få
följa med på de där! Fast sån gång
var jag med när de reste ut till
Gynnsagården. Godsvägarne bevekse of-
valde alltid fest för om de underlygande
och vi fick vara med där för ^{pynt} hade
luft plats hos godsvägarne! Det fanns
en stor dansbana och majstång.
Käptingen var i bonform. I toppen

hängde en krans. Stngen
var klädd med björklöv,
blåklint, prästkransar
eller val blommor. De
kunde så lug i. Nej,
äroshet kan jag aldrig
se i min majstång!

ACC. N:R **M. 10241**:56.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Och så hade de mynt ut ett helt rum
och här stod hela kvällen, dukat snö-
gåsar, dricka, stora tunnor med mjält,
blännevin och öl. Av detta fick var och
en äta och dricka så mycket de
ville. Herrskapet var med nästan
hela kvällen.

rest rest var beröfvad av och som inte
ville ge honom så mycket pengar han
ville ha. Cronhielm rest på fäst-
ningen här länge och kom inte ut
förän pappa sedan tämt sin plats.
Redan förrän bokhållare Svensson, bröte
här ut och lit kom groven och hörde
på flera gånger sedan han blivit frigiven.
Sedemera reste han till Aveningen
med en plåfästing.

En annan fin man från Stockholm som jag
också kommer ihåg var Westman. Han
hade fått barn med sin syster och det
var deras betjänt som anmälde honom.
Så fick han en fästning förstärkt och upp-
ten blev skickad till en annan
stad. Westman lärde till svenska
måkar sin fängelsetid och gifte sig se.

ACC. NR M. 10241:32.

vara med en varbergsfliska.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Övervakare.

"Guldgubben" (August Larsson) skulle
övervakas fängarna under en kort tid
efter det de blivit fria. Varför han kalla-
des "guldgubben" vet jag inte.

ACC. N:R M. 10241:33.

Syster Strömkrust.

Fångelseläkaren, dr. Strömkrust, var mycket illa ömtyckt för sitt svär och konstiga sätt. Han blev också nerstucken av en fånge och dog efter två dagar. Huset i Perssons trädgård är förresten byggt av honom. Efter dr. Strömkrust kom en annan läkare, dr. Brunnstedt som blev mycket ömtyckt. Han visade sig alltså gynnlig mot fångarna och det tyckte de om.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10241:34

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Branden 1863.

Själv har jag ju inte minnas något av den då jag bara var 1 år, men jag har många gånger hört mamma och pappa berätta om den stora branden 1863 när hela Varberg förstördes. Själv bodde vi i anten-
anden av staden för min pappa var vakt-
konstapel för livstidsfångarna. Huru el-
den uppstod har aldrig blivit klarlagt
men de tror att någon sett ut ett ask-
kärl med glöder i närheten av något lätt
antändligt ämne. Den olyckan var det och
så att det f. t. var så stort att vattent
i brunnarna nästan genast tog slut.
Vattenledning fanns inte då i Varberg.
På torget var brunnstakar, omkring vilken
barnens brukade sitta när det var tor-
dagar och härifrån langesas också vatten

n-
po-
yi-
st

ter
d

len

ste
en

ACC. N:R M. 10241:36.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kellon

J min barndom hade de fäststicker
som kostade två öre buntar. Men de
blev förbjudna och för det var så många
som tog livet av sig med dem.

"Låus ett" har jag aldrig varit med
om, men jag minns att mamma nämnde
det när jag var liten. Mamma talte
också om att de hade "prisan" på
väggen i hennes barndom.

Ystegillen

När de höle husdjurs häv i Varberg brukade
de ha ystegillen. Jag hade de bara en
gång. Det var ett fastligt arbete ^{innan} som
ett göra fint te jul. Jag brukade flera
figurer ~~innan~~, gjorda skräckgöding och
kuddar, alla spökar. Och så kom alla
fruntimmer som var med i gillet
och alla hade de mjölta med sig. Först
skulde de ha kaffe med kakor, men
sen blev de inte mycket mer gjort.
När de dag upstod jag själv. Men de
blev egentligen rätt dyra ostar.

"Bakhyllera".

Här var fattigt i min barndom i Varberg.
Jag kommer ihåg en gammal som bodde på
Pehrätten och som li kallade "Bakhyllera".
Hon var gift med en ful gammal halt
gubbe. Ofta kom hon till mamma och
ville köpa mjölke för två skilling i en
bringare utan om. Jag minns att hon
när hjul var på lappspad att man inte
såg vilket som var hjulbygg och vilket som
var lapp.

Pehrätten

Efter branden 1863 då hela Varberg låg
i aska, var det några göteborgare som
skänkte Pehrätten åt de lussviter. Men i
stället trog man Pehrätten till fattighus
och det tyckte frist Göteborgarna inte om.

Mördaren Duvå.

Stadsdelen här väster ut heter Gubbe-
ron och väster om denna ligger för gale-
backen. Hoster talade om att hon såg
på när mördaren Duvå blev avrättad.

Han hade en smutsig skjorta på sig
och bar två antika skjortor med sig till
honon. Hans bister hade då stått vid
rifan om där han blev avrättad.

En fin dam här i staden, husdärför
Abba Guldbrandson var uppe hos ho-
nom de sista timmarna och höstade
honon. Hon sa till honom: "Var inte rädd,
prickat går snart över."

Abba Guldbrandson kallades "höstarekan
i Varberg". Hon brukade springa runt
till fångarna och tala med dem.

Äf. fick hon skicka brev och hösta

ACC. N:R M. 10241:40.

folk, både på den som hon kände och
kände.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10241:4/.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Härtensdagen

De skulle en villkorligen åta sig. Hade
de inte råd att köpa en gas eller andra,
tog de hörs eller en lampa. Borden
hålls på bord och pålås andra och
gås och gasablad på flaskor till vad
poppar. Ja, det var libakant i min
barndom, det är ingen ny sak
här alls.

Advent

Advent firades bara i kyrkan. De sån-
ner jag inte till att man tänd advent-
ljus i familjerna.

Juleften

Vi hade alltid gris när jag var liten och den slaktade vi till jul. På byggnade man ma för porten drick till jul. Nej, det var ingen speciell dag som man slaktade eller byggnade; man tog bara den dagen som passade bäst. Den bästa dricken byggades på buteljer och den dracks barn jul- och mynsdagar. Därför flaskor, grädes till påsk.

Juleftens middag blocken ett dopande vi i grystan. Då fick vi smaka all den goda julmaten, både skinka, sylt, rebeussylt, olika slag korv, lungor, o.s.v. Så hade vi ofta fint vätbröd.amma brukade alltid ett stort bröd vätbröd till jul. Det förvarades i en kista på vintern och varade länge, flera månader. Helt lifen liok

det sig möjligt. Det var annat än nu. Nu
är inget möjligt mer.

På eftermiddagen var vi alltid på julbön i
kyrkan. Båren hade den därigenom skulle
en ha te och många kakor. På hade man
när den hade ^{familj} i Varberg;
det är gammal varbergshedning.

När vi på den här te skulle julklapps-
utdelningen en stund senare. Hemma
hos oss hade vi ingen julbön. Huset
gick ut, så öppnade den dörren och kas-
lade in klapparna i stället. I många
särskilt stora, familjer hade man däremot
julbön. Det fanns en förtäring att
köpa i eftermiddagen. Efter julklappsut-
delningen fick vi kvällen som bestod av
lutfisk och risgröt. Ingen smörgåsar
allt på kvällen. Till lutfisken hade vi vit sås.

julgran

Vi hade julgran i mitt hem, jag minns de
kan du se den på bilden. Den var prydd
med äpplen och krusket men inget glister.
Och så hade vi vackra i den. Vi vände
ljusen runt gravarna och behövde då alltså
inga ljuskärl. På juleftonen var gravarna
färdiga. Lilla kölen. Man ville alltid
göra det som man ville. Kuntade man, men
den barade naturligtvis i regel då.
Utöver husen hade man alltid två gravar,
en vid varje sida. Alla satte upp hav-
rekar av fåglar, där de frösade
på landet gjorde de alltid en sådan
kärna, för att sätta upp till jul.

Jugondag den Kunt.

I min barndom och när jag växte upp
sprang flickor och pojkar omkring
Jugondag Kunt. De hade spöket ut
sagt mysligt. Pojkarna hade bjolar och
lössna byxor. De sjöng en visa som
jag har glömt och så högg de pengarna.
Fick de inga pengar, pratade de en
lappor sticker saker. Men naturligtvis
fick de komma inna för dören och
få våra plantor.

Julbarnen.

Den gamla barn på landet. Var de onda
på folk satte de upp en "julabarns"
antingen i skotten eller bakom
en dörr så att man fick den för sig.

ACC. N:R M. 10241:47.

"Julsånter" var en i gamle tider
blest av alle halvgubbe. Det var
hugende dog. Det de satte opp. Honon.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10241:48.

Kyudelmässan.

Kyudelmässan kallades "lilla julafton".
Dricka och bröd från jul spardes och
förtärdes då. På kvällen åt man lut-
fisk och gröt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10241:49.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Fästlagsmåndag.

Fästlagsmåndag fick vi alltid lra från skolan. Om det då var sön åkte vi ut till en gård här i närheten hela pensionen med städe. Där loka vi med snöbollar och roade oss. De bjöd oss på kaffe med kakor från gården. På eftermiddagen åkte vi till baka och när vi kom hem fick vi loka och dansa.

ACC. N:R M. 10241:50.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vårfrudagen.

Vårfrudagen skulle en villkorligen åta
väffeln som eftermitt. Dagen ansågs
också vara första söndagen. Man
fick efter vårfrudagen inte tända
ljus och man skulle lägga sig vid
dagsljus. Men, man trodde inte om
att komma först i sin vårfrudagen.
Långa framppsting har jag aldrig
lärts läsa om.

Påsk.

Påskveckan kallas "stilla veckan".

De fema bar namnen blivandag, fullis-
dag, dygnelovsdag, skärtorsdag, lång-
fredag. På torsdagen åt man penlor
och mjölk till efterrätt. Penlorna var
stora än vanliga bullar. Ljälken skulle
vara varm.

Till påskafest ritade barnen påska-
kärningar och ropskvastar och
stängde in de valda med verser
på. De äro barn barnstugor sånt
lära.

Kristi himmelfärdsdag

Kristi himmelfärdsdag firades inte på
något särskild sätt. Men alla skulle gå
i kyrkan den dagen förtis.

ACC. N:R M. 10241:52.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Pingst.

På pingst köpte man lör på lörmärken-
den på brost och lövste hela huset,
mest vid dörrarna. Man satte också
lör i stora krukor.

I kyrkan sätter man alltid lör framme
vid altaret till pingst. Men nu är
min barnbarn.

På pingst satte de upp majstångar
som stod rätt länge fram vid sönn-
aren. De dansade runt dessa ibland.

1 maj

Om det var aldrig på kullet på skolor an-
ut i markerna med mest både barn
och vuxna. Alla skolor hade lov
den dagen. En gång var jag ute
med några ungdomar och där var
en ung man med som hette Otto
Focussont och han plockade en bukett
vitsippor och gav mig för jag skulle
bli va hans dam. Han sa till mig
att varje år när jag såg den första vit-
sippan, skulle jag tänka på honom
och de har jag gjort alla åren. Han
är död nu sedan många år, men jag
tänker alltid på honom när jag se
se den första vitsippan.